

§. 3. *Богъ поставя человекѣтъ въ земный рай.*

Богъ постави Адама и Ева въ една пріятна градина, която обыкновенно наричатъ *Рай*. Голѣма рѣка поѣше градината дѣто имаше различни видове растенія хубавы на гледъ, и плодове пріятны на вкусъ.

И рече Богъ на человекѣтъ : „Употрѣблявай плодовѣтъ на сичкытъ растенія, които сж въ рай, освѣнь плодѣтъ на дървото на познаваніето на доброто и на злото ; защото, ако ѣдешъ отъ този плодъ, ще умрешъ.“ (Быт. в. 15. 8—10. 25, 17).

§. 4. *Адамъ и Ева прѣслушаватъ на Бога.*

Зміята, най лукавата отъ сичкытъ животны, рече на жената : защо не ѣдешъ отъ плодѣтъ на туй дърво ? — А жената отговаря : защото Богъ ни запрети ; защото, ако го похванемъ, ще умремъ. — Не, дума зміята, нѣма да умрете, но ще станете подобны Богу, като ще познавате лукавото и доброто. — Тѣй тя излъгана отъ тѣзи думы, взе отъ плодѣтъ и ѣде ; послѣ подаде на мъжа си който подобно ѣде. (Быт. г.]—6).

§. 5. *Адамъ и Ева са крижатъ и извиняватъ.*

Адамъ, като бѣгаше отъ лицето Божіе, криѣше са. Богъ го выка : Адаме, Адаме ! — Той отговаря : Оплашихъ са отъ присѣтствіето ти и са скрыхъ. Защо са боишь, дума Богъ, ако не си ѣлъ отъ запретеныи плодъ ? Жената, отговаря Адамъ, която ми ты даде другарка подаде ми отъ този плодъ за да ѣмъ. — А Господь рече на жената : защо ты направи туй ? Зміята, отговаря тя, ма излъга. (Быт. г. 7—13).